Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους (Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Μαρτίου, 2018

Α’. Ἐξέτασε, ἀδελφέ, τὶς κακὲς ἕξεις καὶ συνήθειες, ποὺ ἀπόκτησες μὲ τὴ ζωὴ ποὺ ἔκανες ἂν εἶναι παλιές, χρειάζεται περισσότερος κόπος, γιὰ νὰ καταστραφοῦν, ἂν εἶναι καινούργιες λιγότερος· ὅπως ἕνα παλιὸ καὶ ἕνα μεγάλο δένδρο, περισσότερο κόπο χρειάζεται, γιὰ νὰ κοπεῖ καὶ νὰ ξεριζωθεῖ ἀπὸ ἕνα νέο καὶ μικρό.

Β’. Ἐξέτασε τὶς θεραπεῖες ποὺ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσεις γι’ αὐτὲς τὶς κακές σου ἕξεις καὶ συνήθειες ἀπὸ τὶς θεραπεῖες αὐτὲς ἡ πρώτη εἶναι τὸ νὰ θέλεις νὰ διορθωθεῖς ὄχι ἀμφιβάλλοντας, ἀλλὰ ἀποφασιστικά. Διότι οἱ σωματικὲς ἀσθένειες μποροῦν νὰ θεραπευθοῦν καὶ χωρὶς τὴν θέλησή μας **οἱ ἀσθένειες ὅμως τῆς ψυχῆς χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ θεραπευθοῦν**. Διότι καὶ γι’ αὐτὲς χρειάζεται μία ἀποφασιστικὴ θέληση τοῦ ἀσθενῆ, γιὰ νὰ ἰατρευθεῖ καὶ νὰ χρησιμοποιήσει τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι κατάλληλα γιὰ τὴ θεραπεία. **Τὰ μέσα, λοιπόν, καὶ τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα μπορεῖς νὰ χρησιμοποιήσεις γιὰ νὰ θεραπεύσεις τὶς κακές σου συνήθειες καὶ ἕξεις εἶναι** ἐκεῖνα τὰ δύο τὰ ὁποῖα μᾶς φανέρωσε ὁ Κύριος ὅταν ἐλευθέρωσε ἐκεῖνον ποὺ ἦταν δαιμονισμένος ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία λέγοντας «*Τὸ γένος αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ βγεῖ μὲ κανένα ἄλλο μέσο παρὰ μὲ* ***προσευχὴ καὶ νηστεία***» (Μάρκ. 9, 29).

Γ. **Ἐξέτασε, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σου, πῶς κάνεις τὴν προσευχὴ σου**· διότι πρέπει νὰ προσεύχεσαι ὄχι μὲ καρδιά, ποὺ νὰ περιπλανιέται ἐδῶ κι ἐκεῖ καὶ μὲ διασκορπισμένο νοῦ, ἀλλὰ νὰ προστρέχεις στὸ Θεὸ καὶ **νὰ προσεύχεσαι μὲ τόση μεγάλη ταπείνωση καὶ καρδιακὴ συντριβὴ καὶ μὲ τόση μεγάλη προσοχὴ τοῦ νοῦ καὶ μὲ τόση μεγάλη καρτερία καὶ ὑπομονή, ὅπως θὰ προσευχόσουν ἂν βρισκόσουν σὲ μία μεγάλη θαλασσοταραχή, ὅπου δὲν θὰ ὑπῆρχε ἄλλη ἐλπίδα σωτηρίας παρὰ μόνο ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ**. Διότι σὲ τέτοια συντετριμμένη καὶ ταπεινὴ προσευχὴ ὁ Θεὸς δὲν ἀρνεῖται κανένα πράγμα, ἀλλὰ **δίνει, ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία**, διότι αὐτὸς μόνο εἶπε· «*Ζητᾶτε καὶ θὰ σᾶς δοθεῖ, ἐρευνᾶτε καὶ θὰ βρεῖτε, κτυπᾶτε καὶ θὰ σᾶς ἀνοιχθεῖ ἡ πόρτα. Διότι καθένας ποὺ ζητᾶ, λαμβάνει, καὶ καθένας ποὺ ἐρευνᾶ, βρίσκει*» (Ματθ. 7, 7-8). Αὐτὸς εἶπε καὶ τὸ παράδειγμα τῆς χήρας καὶ τοῦ κριτῆ τῆς ἀδικίας γιὰ νὰ μᾶς διδάξει νὰ προσευχόμαστε πάντοτε, **νὰ μὴ παραπονούμαστε, ὅτι δὲν λαμβάνουμε ἀμέσως τὰ αἰτήματά μας**· «*Τοὺς εἶπε καὶ παραβολή, γιὰ νὰ τοὺς διδάξει ὅτι πρέπει νὰ προσεύχονται καὶ νὰ μὴν ἀποθαρρύνονται*». Ἔτσι, ὅπως **εἶναι**

ἀδύνατο νὰ ἀθετήσει τὸν λόγο του ὁ Θεὸς καὶ νὰ διαψευσθεῖ , ἔτσι εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν εἰσακουσθεῖς κι ἐσὺ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἂν ἐξακολουθεῖς νὰ προσεύχεσαι ἀδιάλειπτα καὶ νὰ τὸν παρακαλεῖς μὲ τὸν τρόπο ποὺ εἴπαμε. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτά, πρέπει νὰ βάλεις στὸ Θεὸ **μεσίτρια** τῆς χάριτος καὶ τοῦ ζητήματος, ποὺ ἐπιθυμεῖς **τὴν Ὑπεραγία Παρθένο**, τὴ μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μητέρα καὶ μάμμη ὅλων τῶν χριστιανῶν· γιατί, ἂν ὁ Υἱὸς της εἶναι πατέρας μας καὶ ἀδελφός μας καὶ Πνεῦμα, ἐπόμενο εἶναι νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ μάμμη καὶ μητέρα μας γλυκύτατη, ἡ ὁποία μ�ς δόθηκε ὡς βοηθὸς καὶ συνήγορος γι’ αὐτὸ τὸ σκοπό, γιὰ νὰ μεσιτεύσει στὸν Υἱό της γιὰ μ�ς ὡς Μητέρα τοῦ ἐλέους. Καὶ ἂν ὁ Σειρὰχ εἶπε γιὰ τὴν Εὔα ὅτι «*ἀπὸ τὴ γυναίκα ξεκίνησε ἡ ἁμαρτία καὶ ἐξ αἰτίας της πεθαίνουμε ὅλοι*» (Σοφ. Σειρ. 25, 24)· ἐμεῖς μὲ περισσότερο δίκαιο μποροῦμε νὰ ποῦμε γιὰ τὴν Κυρία Θεοτόκο ὅτι **ἀπὸ γυναίκα ἔγινε ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας καὶ ἐξ αἰτίας της ἀναζωοποιούμαστε ὅλοι**. Ἔτσι μποροῦμε νὰ προστρέχουμε σ’ αὐτὴν μὲ κάθε θάρρος σὲ κάθε μας περίπτωση καὶ ἀνάγκη. Καὶ τελικά, **γιὰ νὰ κάνεις τὴν προσευχή σου αὐτὴ πιὸ ἐνεργητική, γιὰ νὰ λάβεις ἐκεῖνο ποὺ ζητᾶς ἀπὸ τὸ Θεό, πρέπει νὰ ἑτοιμασθεῖς προσωπικὰ μὲ τὴν ἐξομολόγηση καὶ μὲ τὴν μετάληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, διότι αὐτὰ τὰ δύο μυστήρια εἶναι σὰν τὰ σωληνάρια, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔρχεται σὲ μᾶς ἀπὸ τὸν Χριστὸ κάθε ἀγαθό**.

Δ’. Κατόπιν, **ἐξέτασε τὸν ἑαυτό σου γιὰ τὴν νηστεία ποὺ κάνεις** -καί, ὅταν λέω νηστεία, ἐννοῶ **κάθε εἴδους ἐγκράτεια καὶ ἀποχὴ καὶ φαγητῶν καὶ ποτῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ στρωμάτων καὶ σωματικῶν ἀναπαύσεων, ἡ στέρηση τῶν ὁποίων γίνεται ἢ γιὰ κανόνα καὶ παίδευση τῶν προηγουμένων σου ἁμαρτιῶν ἢ γιὰ προφύλαξη καὶ πρόβλεψη τῶν μελλοντικῶν** . Γιατί, ἂν δίνεις στὸ κορμὶ ὅλες τὶς ἀπολαύσεις καὶ ὅλες τὶς ἀναπαύσεις καὶ ἂν ζητᾶς στὸ κρεββάτι κάθε εἴδους μαλακὰ στρώματα καὶ κάθε εἴδους φαγητοῦ στὸ τραπέζι· καὶ ἂν θέλεις νὰ βρίσκεσαι σὲ ὅλες τὶς διασκεδάσεις καὶ σὲ ὅλες τὶς συντροφιὲς τῶν φίλων σου καὶ νὰ χάνεις τὸν καιρό σου σ’ αὐτὲς μὲ κάθε εἴδους ἀργία· καί, γιὰ νὰ μιλήσω σύντομα, **ἂν θέλεις νὰ δίνεις κάθε εἴδους θεραπεία στὰ πάθη σου καὶ νὰ μὴν ἀποφεύγεις κανένα κίνδυνο, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μὲ ὅλη τὴν προθυμία δὲν ἀπέφευγαν ὅλοι οἱ ἅγιοι• ἂν λέω ζητᾶς αὐτά, πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ξεριζώσεις τὰ πάθη καὶ τὶς κακὲς ἕξεις ποὺ ἀπόκτησες;** «*Δένδρο ποὺ ποτίζεται καθημερινὰ πότε θὰ ξεραθεῖ ἡ ρίζα του; Καὶ δοχεῖο ποὺ καθημερινὰ δέχεται προσθήκη ὑγροῦ, πότε θὰ λιγοστέψει;*» σοῦ λέει ὁ **ἅγιος Ἰσαάκ.** Ἔτσι ἂν καὶ σὺ δίνεις στὸ σῶμα τὶς ἀναπαύσεις του, μὲ ποιὰ βάση νομίζεις ὅτι μπορεῖς νὰ διορθωθεῖς; Βέβαια, δὲν μπορεῖς ἄλλο νὰ περιμένεις στὸ τέλος μίας τέτοιας ζωῆς ποὺ ἔζησες μὲ τόσες ἁμαρτίες παρὰ ἕναν ἀτέλειωτο θάνατο μέσα σὲ ὅλα τὰ κολαστήρια, διότι τέτοια πονηρὴ ζωὴ προξενεῖ καὶ πονηρὸ θάνατο· «*Ὁ θάνατος ποὺ προξενεῖ, εἶναι θάνατος φοβερὸς*» (Σοφ. Σειρ. 28, 21).

("Πνευματικὰ Γυμνάσματα", Ἔκδοσις Συνοδίας Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiazoni.gr*)*